

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: VS11672

Datum odločbe: 16.03.1994

Področje: URBANIZEM

Institut: lokacijsko dovoljenje

Zveza: ZUN člen 55, 55/2. ZUS (1977) člen 39, 39/2.

Jedro

Glede vprašanja, ali je ob polmetrskem odmiku predvidenega objekta od parcelne meje možno njegovo vzdrževanje, ne da bi bila motena sosednja posest, je potrebna strokovna ocena v lokacijski dokumentaciji. Če ta ocena ni podana, je šteti, da so bile dejanske okoliščine v upravnem postopku v bistveni točki nepopolno ugotovljene.

Izrek

Tožbi se ugodi in se odpravi odločba Ministrstva za okolje in prostor št. ... z dne

Obrazložitev

Z izpodbijano odločbo je tožena stranka zavrnila tožnikovo pritožbo proti odločbi Sekretariata za urejanje prostora in varstvo okolja Občine Domžale št. z dne ..., s katero je bilo investitorju A.P. izdano lokacijsko dovoljenje za gradnjo prizidka garaže k stanovanjski hiši na zemljišču s parc. št. 2205 k.o. ... s tlorisnimi dimenzijami 3,5 x 11 m (plus/minus 0,3m) in odmikom od severne meje parcele 0,5 m. V obrazložitvi odločbe je navedla, da se območje lokacije ureja z odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih za območja urbanističnih zasnov Domžal, Mengša, Trzina ter drugih urbanističnih območij (Uradni vestnik občine Domžale, št. 18/92). Po tem odloku leži zemljišče s parc. št. 2205 v območju V 2 Vir, kjer so v skladu z določbo 21. člena odloka dovoljene prizidave vseh vrst objektov, s tem, da površina dograditve praviloma ne sme presežati 30 % zazidane površine obstoječega objekta. Po določbi 19. člena odloka morajo biti novi objekti odmaknjeni od parcelnih meja tako, da ni motena sosednja posest, da je možno vzdrževanje objekta z lastnega funkcionalnega zemljišča in da so upoštevani varstveni pogoji. Pogoji navedenih določb so izpolnjeni. Tožena stranka ugotavlja, da odmik objekta 0,5 m od meje zadostuje za vzdrževanje objekta ne

da bi se motila sosednja posest. Odmik je zadosten tudi z vidika varstva pred požarom in sanitarno-higienskih pogojev, kar izhaja iz soglasij pristojnih organov. Pritožbene navedbe, ki se nanašajo na odmik objekta od meje, so torej neutemeljene. Ker so tudi sicer izpolnjeni vsi z zakonom predpisani pogoji za izdajo spornega lokacijskega dovoljenja, je morala pritožbo zavrniti.

Tožnik v tožbi navaja, da se z izpodbijano odločbo ne strinja, ker v njej ni upoštevano, da je odmik predvidenega objekta od parcelne meje premajhen. Tožnikova hiša ima na isti strani vhod, okno dnevne sobe in kuhinje. Investitor garažo že ima in tožnik ne razume, zakaj potrebuje še drugo garažo, dolgo 11 metrov. Tožnik investitorju za sporno lokacijo ni dal soglasja, zato predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih izpodbijane odločbe in predlaga, naj sodišče tožbo zavrne kot neutemeljeno.

Investitor kot prizadeta stranka v odgovoru na tožbo navaja, da mu je tožnik v sodni poravnavi, ki je bila sklenjena leta 1968 na sodišču v Domžalah, dovolil zgraditi na severni strani parcele garažo, široko največ 3,5 m. Izpodbijana odločba je po njegovem mnenju torej zakonita.

Tožba je utemeljena.

Odlok o sprejemu prostorskih ureditvenih pogojev za območja urbanističnih zasnov Domžal, Mengša, Trzina in Moravč ter drugih ureditvenih območij (Uradni vestnik občine Domžale, št. 18/92) v nadaljnjem besedilu : odlok), na katerega se opira izpodbijana odločba, določa v točki a) 19. člena, da morajo biti novi objekti odmaknjeni od parcelnih meja tako, da ni motena sosednja posest, da je možno vzdrževanje in raba objekta z lastnega funkcionalnega zemljišča in da so upoštevani varstveni pogoji (požarni dostop - prva alineja). Dalje določa, da odmike od sosednjih objektov pogojujejo veljavni sanitarni in požarnovarstveni normativi in ukrepi ter pogoji bivanja in dela obstoječih prebivalcev (minimalna osončenost, vedute, ambientalne intimnosti sosednje parcele - druga alineja navedene točke). Iz podatkov upravnih spisov je razvidno, da tožnikova parcela št. 2209 k.o. ... meji na severni rob parcele investitorja in da je južna stran stanovanjske hiše, ki stoji na tožnikovi parceli, le nekaj metrov oddaljena od parcelne meje. Objekt stoji deloma vštric s predvideno lokacijo sporne prizidave. Tožnik je že v pritožbi proti odločbi upravnega organa prve stopnje navajal (enako kot v tožbi), da se s predvidenim odmikom od meje ne strinja zato, ker ima na strani, ki meji z investitorjevo parcelo, vhod v hišo ter dvoje oken bivalnih prostorov. Tožena stranka je tožnikove ugovore presodila samo glede vprašanja, ali je ob predvidenem odmiku objekta od parcelne meje možno vzdrževanje objekta, ne da bi se motila sosednja posest, ni pa se spuščala v vprašanje ali je dovoljena lokacija v skladu z določbami druge alineje točke a) 19. člena odloka, to je v vprašanje odmika predvidene prizidave od sosednjega objekta. Okoliščine, na podlagi katerih bi bila možna presoja tega vprašanja, v upravnem postopku niso bile ugotovljene. Tudi glede vprašanja, ali je ob polmetrskem odmiku predvidenega objekta od parcelne meje možno njegovo vzdrževanje, ne da bi bila motena sosednja posest (1. alineja točke a/ 19. člena odloka), obstaja v upravnih spisih le pozitivna trditev tožene stranke. Po mnenju sodišča je glede tega vprašanja potrebna strokovna ocena, ki pa v lokacijski dokumentaciji kot podlagi spornega lokacijskega dovoljenja ni podana. Sodišče zato meni, da so bile v upravnem postopku dejanske okoliščine v bistvenih točkah nepopolno ugotovljene. Na takšni podlagi sodišče ni moglo rešiti spora, zato je moralo v skladu z 2. odstavkom 39. člena zakona o upravnih sporih izpodbijano odločbo odpraviti.

Sodišče je zakon o upravnih sporih v skladu s 1. odstavkom 4. člena ustavnega zakona za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) smiselno uporabilo kot republiški predpis.

Datum zadnje spremembe: 22.08.2009